

TOIVO UHKIEN KESKELLÄ

Matt. 2:13-23

13. Tietäjien lähdettyä Herran enkeli ilmestyi Joosefille unessa ja sanoi: "Nouse, ota lapsi ja hänen äitinsä ja pakene Egyptiin. Ole siellä, kunnes minä sinulle sanon, sillä Herodes on etsivä lasta surmataksesi hänet."

14. Herättyään unesta Joosef otti yöllä lapsen ja hänen äitinsä ja lähti Egyptiin.

15. Hän oli siellä Herodeksen kuolemaan asti. Tämä tapahtui, että kävisi toteen, mitä Herra oli puhunut profeetan kautta: "Egyptistä minä kutsuin poikani."

16. Kun Herodes huomasi, että tietäjät olivat pettäneet hänet, hän vihastui kovin. Hän lähetti tappamaan kaikki poikalapset Beetlehemissä ja koko sen ympäristössä, kaksivuotiaat ja nuoremmat, sen mukaan kuin hän oli tarkoin tiedustellut aikaa.

17. Näin kävi toteen profeetta Jeremian kautta lausuttu ennustus:

18. "Raamasta kuuluu valitus, katkera itku: Raakel itkee lapsiaan eikä huoli lohdutuksesta, kun heitä ei enää ole."

19. Kun Herodes oli kuollut, Herran enkeli ilmestyi unessa Joosefille Egyptissä

20. ja sanoi: "Nouse, ota lapsi ja hänen äitinsä ja mene Israelin maahan, sillä ne ovat kuolleet, jotka halusivat surmata lapsen."

21. Niin Joosef nousi, otti lapsen ja hänen äitinsä ja meni Israelin maahan.

22. Mutta kun hän kuuli, että Arkelaus hallitsi Juudeaa isänsä Herodeksen jälkeen, hän pelkäsi mennä sinne. Hän sai unessa Jumalalta ohjeen ja meni Galilean alueelle.

23. Sinne tultuaan hän asettui asumaan kaupunkiin, jonka nimi on Nasaret. Tämä tapahtui, että kävisi toteen profeettojen ennustus: Häntä kutsutaan Nasaretilaiseksi.

Mitä Herodeksen surmatöiden jälkeen?

Näin sanoo Herra: Kuule, Raamasta kuuluu valitus, katkera itku: Raakel itkee lapsiaan eikä huoli lohdutuksesta surussaan lastensa tähden, kun heitä ei enää ole. Näin sanoo Herra: Pidätä äänesi itkusta, silmäsi kyneleistä, sillä sinun työstäsi on tuleva palkka, sanoo Herra, ja he palaavat vihollisen maasta. Sinulla on tulevaisuuden toivo, sanoo Herra: Sinun lapsesi palaavat omalle maalleen. (Jer. 31:15-17)

Kesäkuussa 2001 myytti siitä, että Japani olisi turvallinen maa asua, sai viimeisen naulansa arkkuunsa, kun Ikedan kaupungissa tapahtui järkyttävä murhenäytelmä, jossa mies tunkeutui ala-asteen kouluun keskellä päivää ja alkoi silmittömästi puukottaa eka- ja tokaluokkalaisia lapsia ja opettajia. 28:sta puukotetusta 8 kuoli. Tästä järkytyksestä ei vielä ehditty toipua, kun naapurikaupunkimme Akashin kesäisessä ilotulitusjuhlassa tapahtui vakava onnettomuus, kun 3000 hengen ihmismassa kapealla kävelysillalla kaatui ja 10 ihmistä kuoli (valta osa pieniä lapsia) ja yli sata ihmistä loukkaantui.

Uudistuksia ja muutosta lupaavan uuden pääministeri Koizumin valinta nostatti hänet 2001 ennennäkemättömän kansansuosion huipulle. Tämän suosion

taustalla on toisaalta edellisen pääministerin syvä epäsuosio, mutta ennen kaikkea vallitseva toivottomuuden ilmapiiri, johon oli pakko saada joku, joka valaisi kansakuntaan toivoa. Pääministeriin kohdistetut odotukset ovat kuitenkin lähes yli-inhimilliset eikä hänen tehtävänsä todellisen muutoksen aikaansaamiseksi tule olemaan helppo. Eikä kansa jaksakaan kovin kauan odottaa.

Japanilainen toivoa tarkoittava kirjainmerkkiyhdistelmä on erittäin mielenkiintoinen. Sen ensimmäinen merkki tarkoittaa kankaan loppupäätä, jota sakset leikkaavat. Se merkitsee vähäistä. Toinen merkki taas muodostuu kolmesta osasta. Ylimpänä on menettämistä tai kuolemaa tarkoittava osio ja sen vieressä lihaa eli ruumista tarkoittava osa. Mutta alimpana on osio, joka tarkoittaa palloa - lähinnä helmipalloa. Toivo on siinä, kun elämä lähenee loppuaan ja ruumis ravistuu ja lopulta kuolee, mutta lopputuloksena onkin helmikruunu. Jälkimmäiseen merkkiin sisältyy myös ajatus kauas katsomisesta.

Raamatusta näemme, että Jeesus Kristus itse on meidän toivomme. Kun Ikedan kaupungin surmattujen lasten äidit itkevät lohduttomina ja toivottomina niin kuin heidän osasiskonsa Betlehemissä aikanaan, Herra tulee ja julistaa: "Pidätä äänesi itkusta, silmäsi kyneleistä, sillä sinun työstäsi on tuleva palkka, sanoo Herra, ja he palaavat vihollisen maasta."

Tämä Herralta tuleva sana ei ole jotain epämääräistä lohduttelua paremmista ajoista, kunhan nyt ensin pääsette läpi oman surutyönne. Ei, ristillä syntiämme kuorman kantanut, kuollut ja ylösnoussut Herra vakuuttaa, että juuri nuo tapetut lapset tulevat palaamaan vihollisen, kuoleman, maasta takaisin. Vain evankeliumi ruumiillisesti haudasta nousseesta, elävästä ja lopulta kaikki kuolleet herättävästä Herrasta Jeesuksesta Kristuksesta kykenee antamaan todellisen toivon. Hän on meidän toivomme. Hän antaa tulevaisuuden. Toivottomuuden keskellä saamme täällä Japanissa julistaa todellista ja kestävää toivoa.

Pastori Katsuharan rouvan todistus iäisyystoivosta

Erinomaisen esimerkin saimme tämän toivon varmuudesta kesäkuun alussa. Samaan aikaan, kun Aon kirkolla vietettiin rovastikuntamme 11 seurakunnan yhteistä naisten päivää, yksi seurakunnista - alueen suurin Nishi-Akashin seurakunta - loisti poissaolollaan. Syy oli siinä, että seurakunnan paimenen ja radiopastori Katsuharan vaimo oli nukkunut pois ja pidettiin hänen hautajaisiaan. Mutta näiden hautajaisten yllä loisti kirkas kiitollisuuden valo. Rouva Chizuko Katsuhara (60) oli taistellut runsaan vuoden syöpää vastaan ja sai 3.6. kutsun Herran luo. Pastori Katsuhara kirjoitti ylös vaimonsa viimeiset sanat ja niistä loisti valo. Tässä joitakin otteita niistä:

"Olen kiitollinen Jumalalle

Tämä oli ankara ja tuima taistelu. Mutta nyt tuo sielun, ruumiin ja hengen kapaleiksi repivä taistelu on oli. Nyt Herran Jeesuksen tie avautuu eteeni kuin suuri tähtitarhain tie. Annan kaikkeni Jeesukselle, joka on tie, totuus ja elämä. Olen kiitollinen. *Kiitos.*

Olen kiitollinen seurakuntalaisille

Kiitän kaikkia teitä, kun kärsivällisesti ja sitkeästi olette rukoilleet puolestani. Hetki sitten kaikkien teidän nimenne ja kasvonne nousivat silmieni eteen. Näin selkeästi, miten kyynelin kannatte minua rukouksissanne. Haluaisin halata väkevästi jokaisen teistä erikseen. Olen kiitollinen. *Kiitos.*”

Sitten hän kiitti sairaalan henkilökuntaa ja jokaista perheensä jäsentä erikseen. Lopuksi hän suuntasi kiitokset uudelleen Jumalalle näin:

”Psalmin 22 kokemus on nyt takanapäin. Psalmin 23 maailma on avautunut eteeni. Tie, jolla Jeesus minua vie, levittäytyy äärettömänä eteeni niin kuin linnunrata. Olen valmis. Nyt lähden. Rakkaat, menen hiukan ennen teit , mutta odotan teitä siellä. *Kiitos.*”

Sitten hän menetti tajuntansa ja muutaman tunnin kuluttua oli perillä Herran luona.

Todellista toivoa ei löydy mistään muualta kuin Jeesuksen luota. Siksi meidän kannattaa kaikkein synkimmilläkin hetkillämme kuulla, kun Hän sanoo: ”Sinulla on tulevaisuuden toivo.”

Varjelus uhkien keskellä

Maailmamme, johon Jeesus ensimmäisenä jouluna syntyi, oli samanlainen kuin nykyinen maailmamme. Vallanhimo, viattomien silmitön murhaaminen, pakolaisuus olivat silloin arkipäivää, ja ovat lukemattomien ihmisten osa tänään.

Ihmiseksi tullut Herra Jeesus kulki tässäkin ihmisen tien kaikessa kipeydessä. Herra ilmoitti Joosefille, että vastasyntyneen Jeesuksen elämää uhataan.

Herra kuitenkin huolehti Jeesuksen turvallisuudesta, mutta miten? Marssittamalla 12 legioonaa enkeleitä? Ei, vaan Herran voima vaikutti siten, että Joosef oli kuuliainen saamallaan Herran sanalle ja lähti pakoon Egyptiin. Herran varjeleva käsi voi esiintyä aika mielenkiintoisella tavalla. Edelleen Joosef pysyy pakolaisuuden maassa siihen asti, kuin Jumala antoi uudet ohjeet.

Kristus-elämää meissä uhkaavat sielunvihollisen hyökkäykset. Syvimmiltään vain Herra itse voi meitä varjella ajallisista ja hengellisistä vaaroista, mutta se voi tapahtua vain sikäli, kuin olemme kuuliaisia Hänen sanalleen. Pelastetun on mahdollista säilyttää elämä Kristuksessa loppuun asti, koska Herran voima vaikuttaa hänessä. Mutta juuri siksi hänen tulee kuulla ja noudattaa Herran sanaa.

Viime kädessä toivomme on siinä, että kukaan ja mikään ei voi Herran omaa riistää Isän varjelevista käsistä. Edessä voi olla tuskaa, vainoa jopa miekka, mutta Ylösnousemuksen voiton tähden, elämämme, iankaikkinen elämämme on turvassa.

35. Kuka voi meidät erottaa Kristuksen rakkaudesta? Tuskako, vai ahdistus, vai vaino, vai nälkä, vai alastomuus, vai vaara, vai miekka?

36. Onhan kirjoitettu: "Sinun tähtesi meitä surmataa kaiken päivää, meitä pidetään teuraslampaina."

37. Mutta näissä kaikissa me saamme jalon voiton hänen kauttaan, joka on meitä rakastanut.

38. Minä olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, eivät enkelit, eivät henkivallat, ei mikään nykyinen eikä mikään tuleva, eivät voimat,

39. ei korkeus, ei syvyys eikä mikään muu luotu voi meitä erottaa Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.
(Room. 8:35-39)